

1533

2. Beh. af Forsl. til Forandr. i Folketh. Forretningsorden.

1534

Der er anført forskellige Grunde imod den, men de maa alle, mener jeg, staa tilbage for Spørgsmaalet om, hvorvidt det er nyttigt, at man kun binder sig med Hensyn til Thingets Embedsmænd for 4 Uger. Det, at der kan spares Tid, og, som den ærede Forslagsstiller udtrykte, spares tre Møder i Sessjonen, kan jeg ikke erkende for at have nogen Betydning; thi naar der er andre Sager at behandle netop til den Tid, saa vilde disse Balg aldrig medtage et Møde. De kunne medtage een Time og i uheldige Tilfælde maaske halvanden Time, men det er den hele Tidssandværdighed, som der kan være Tale om ved disse Balg. Naar den ærede Forslagsstiller derhos udtalte, at man ikke paa fire Uger kunde bestemme, om en Formand var sin Post vogen, og om man kunde ønske at beholde ham eller ikke, saa glemte det ærede Medlem jo at anføre, at kan man ikke vinde denne Erfaring paa 4 Uger, saa kan man gjøre det i 8 eller 12 Uger; man kan altsaa faae den Erfaring i de følgende 4 Uger, som man ikke har kunnet faae i de første 4 Uger af Samlingen. Denne Betragtning betyder altsaa ikke Noget. Der er dernæst anført, at da Landsthinget vælger sine Embedsmænd for hele Samlingen, var dette ogsaa et Hensyn, som man burde tage. Der siger jeg, at Landsthinget og Folkethinget ere i saa Henseende stillede høist forskjelligt. Folkethinget har jo en Fremskridtskarakter, er en ligelig fremkridende Forsamling, der skal drive paa Reformen i det Hele taget, medens Landsthinget er en konservativ Forsamling, der skal holde igjen, hvor det tror, at man vil gaa for vidt i det andet Thing. Men i denne forskjellige Karakter af de to Forsamlinger ligger jo en fuldstændig Forklaring af, at Landsthinget er saa konservativt, at det paa éengang vælger sine Bestillingsmænd for hele Samlingen, medens Folkethinget, der er livligere i sine Bevægelser og i een Samling kan undergaa adskillige Forandringer, kan finde det hensigtsmæssigt og rigtigt at kunne i Samlingens Løb, om det finder det hensigtsmæssigt, skifte sin Formand og vælge en anden i hans Sted. Denne Henviisning til Landsthinget kan jeg saaledes heller ikke erkende for at have nogen Betydning med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorom der her er Tale. Det er dette, der er anført for Forandringen; men man har derhos ment, at disse gjentagne Balg vare unyttige. Jeg finder tværtimod, at de ere meget nyttige, og dette har Folkethinget fundet i den Tid, hvori det har bestaaet; thi det er jo ikke første Gang, at der har været stillet Forslag om at gaa i Landsthingets

Jodspor i dette Stykke, eller at der har været Spørgsmaal derom, men man har stadig fundet det overveiende hensigtsmæssigt at beholde den nugældende Bestemmelse for Folkethingets Bestemmende, og jeg ser ikke, at der senere er indtruffet Noget, der skulde kunne hjemle en forskjellig Opfattelse fra den, som Folkethinget hidtil har hævdet. Den ærede sidste Læser fremdrog vel et nyt Synspunkt. Han gif ud fra, at Formanden burde staa upartist overfor de forskjellige Sider i Salen, og han mente da, at dette vilde han bedst kunne gjøre, naar han ikke havde nødig at se hen til Flertallet for at blive gjenvalgt. Dette er nu en Forudsætning, som jeg ikke kan erkende for rigtig. Den gaar jo ud paa, at Formanden er stærkt interesseret i at vedblive at være Formand; men jeg tror, at enhver Formand gjerne for sin egen Betømmeligheds Skyld vil være fri for sin Stilling, saasnart Flertallet ikke længere synes om ham. Han vil neppe gaa anderledes frem ved Udøvelsen af sit Formandskab, hvad enten han vælges for 4 Uger eller for hele Samlingen, og jeg skal sige, at i modsat Fald vilde Formandens Lænkemaade staa for mig som utilbørlig; jeg vil tro, at den Umstændighed, at en Formand lod sig lede af Hensyn til at gjenvinde et Flertal for sig, netop maatte afgive et Moment for det Ustfellige i et Skifte. Paa den anden Side kan jeg indse, at jo livligere Bevægelse der er i Thinget, desto mere maa det være en Støtte og Stykke for Formanden, naar han hver fjerde Uge paany udnevnes af Flertallet til Thingets Formand. Dette kan jeg forstaa og erkende, thi den Formand, som efterhaanden i Løbet af en Samling maatte komme til at tvivle om, hvorvidt han længere havde Flertallets Tillid eller ikke, vilde ikke føle sig saa tryk som den, der hver fjerde Uge faar Sikkerhed for at være den, til hvem Flertallet har Tillid. Altsaa, hvorledes jeg end betragter Sagen, har for mig den nuværende Indretning flere Fordele, og de Betragtninger, som man har gjort gjældende for at hidføre en Forandring, forekomme mig ikke at have en saadan Betydning, at de skulde kunne bringe til at opgive det, som Folkethinget hidtil har opretholdt som det Rette. Efter at have udtalt dette, skulde jeg ikke have føiet Yverligere til, idet jeg iøvrigt vilde kunne henholde mig til den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Veile Mints 2den Valgtreds (Berg), hvis jeg ikke havde fundet Anledning til at opholde mig lidt ved Endringsforslaget under Nummer 5, og det fordi den Begrundelse, som blev